

Ν°28
24 ΣΕΠΤ. 79
ΤΙΜΗ 10δρχ.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΣΑΔΕΟ

ΕΝΑ ΒΗΜΑ ΜΠΡΟΣ — ΠΟΘΑ ΒΗΜΑΤΑ ΠΙΘΩ ;

ΕΚΛΟΓΕΣ,
ΕΚΛΟΓΕΣ:
ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ
ΑΛΛΑΓΗΣ
ἢ
ΜΑΙΝΟΥΒΡΕΣ
ΤΩΝ
ΚΟΜΜΑΤΩΝ

Η ΠΑΛΗ
ΤΩΝ
ΚΟΥΡΔΩΝ
ΓΙΑ
ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗ

Χαρίς αμφιβολία το γεγονός που δίνει τον τόνο στις εξελίξεις στο συνδικαλιστικό μέτωπο με το πέρασμα του θλιμμένου είναι η εμφάνιση της κίνησης των ΣΑΔΕΟ (Συνεργαζόμενες Αγωνιστικές Δημοκρατικές Εργατοϋπαλληλικές Οργανώσεις). Πά πρωτη φορά από τη μετοπλίτευση εμφανίζεται μια συντονιστική κίνηση που διεκδικεί την υποστήριξη όλων σχεδόν των μαζικών συνδικαλιστικών οργανώσεων μέσα και έξω από τη ΓΣΕΕ, όπου ποσοτικά κινητοποιήσεις πάνω στα πιο βασικά προβλήματα των εργατών, (αυξήσεις, άρραρο, ελευθερίες, άδελφισή) και προχωράει στη δημιουργία μιας κάποιος κοινής συντονιστικής δομής (όλομέλειες αντιπροσώπων, γραμματεία και εκτελεστικό, τοπικά τμήματα). Σε σύγκριση με τις προηγούμενες συντονιστικές επιτροπές - φαντάσματα που έχουν υπάρξει σήμερα ("Δημοκρατική Αντιπολίτευση της ΓΣΕΕ", ή του "ΕΚΑ", "Συντονιστική των 70" ή των 102 Σωματείων", "Συντονιστική της Κοινής Απελτίας και των Προσέγγιζών") οι ΣΑΔΕΟ μοιάζουν σαν μια παλιά - τοκία μορφή σε μια πρόκληση.

Το κέρσμα από τις γνωστές μικροτραγικές καταστάσεις (δπως οι δύο χωριστές συγκεντρώσεις των 1 Μάρτη 1978 για το ΕΣΑΚ και ΠΑΣΚΕ είχαν διαφανήσει για το χρόνο που θα δινόταν στην δημοκρατία (Ολομέλεια) στη δημιουργία των ΣΑΔΕΟ είναι βήμα μπροστά. Αυτό το προχώρημα, όμως, συνιδόθηκε με πολλά βήματα πίσω ακόμα σε σύγκριση με την ίδια τη συμβιβαστική πολιτική της ΓΣΕΕ, του ΑΕΜ και της ΠΑΣΚΕ.

Συγκεκριμένα: * Επενδύει συνεργασία με το κρατικό συνδικαλισμό.

Από τη διακήρυξη των ΣΑΔΕΟ, τη συνέντευξη τύπου που οργανώσαν στις 21 Σεπτεμβρίου και τη συνέντευξη που έδωσε στην Αύγη της 16/9 ο Γιώργος Φυσιάδης (πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Εκπαιδευτικών και βασικό μέλος του προσηλυμένου εκτελεστικού γραφείου των ΣΑΔΕΟ) βγαίνει καθαρά η εικόνα "καταμερομυρδιόσας" ανάμεσα στη ΓΣΕΕ και στην ίδια τους κίνηση που ακολουθούν οι ΣΑΔΕΟ: η ΓΣΕΕ είναι ο εκάστοτε εκπρόσωπος των εργαζόμενων που καλείται να κάνει τους "κατάλληλους χειρισμούς" (καταγγέλλει συμβάσεις, διαπραγματεύεται με την κυβέρνηση και την εργοδότη κλπ) ενώ οι ΣΑΔΕΟ αναλαμβάνουν το ρόλο της υποστήριξης αυτών των χειρισμών με τις κινητοποιήσεις που δε μπορεί να κάνει η ΓΣΕΕ. Εάν χειρισμός κάλες θέλεις απέναντι στη ΓΣΕΕ οι ΣΑΔΕΟ απέναντι στην συμμετοχή στην κίνηση τους, όταν εργατλίκων κέντρων ελέγχονται από την συνδικαλιστική αντιπολίτευση, αλλιώς χωρίς η παραμικρή αμφιβολία ότι η τύχη των αλλημάτων που προβάλλουν οι ΣΑΔΕΟ βρισκονται στα χέρια της ΓΣΕΕ. Αυτό φαίνεται και από τα ίδια τα αλληματα.

* Απορροιστοστά και γενικότητα στα στίς διεκδικήσεις.

Το πιο άμεσο πρόβλημα της σημερινής κατάστασης, δηλαδή το σκάσιμο του μεροκάματου από τον κληρονομικό που ήδη έχει ξεπεράσει, δύο φορές τις αυξήσεις των συλλογικών συμβάσεων, οι ΣΑΔΕΟ δεν προβάλλουν συγκεκριμένα αιτήματα. Διεκδικούν αύξηση σύμφωνη με "την άνοδο του τιμάρθμου και την αύξηση της παραγωγικότητας" αλλά δε δεσμεύονται με κανένα συγκεκριμένο ποσοστό ή ποσό. Ακόμα και το φτωχό 25% που είχε μετέωρο στόχο της συνδικαλιστικής αντιπολίτευσης για το 1979 ξεχάστηκε άκριβως τη στιγμή που η κυβέρνηση ανακοινώνει κάπως κάθε αύξησης ως το τέλος του χρόνου.

Ποιο μακροπρόθεσμα οι ΣΑΔΕΟ κερδίζουν τα αλληματα της τιμάρθμου - κής προσαρμογής και της φορολογικής μεταρρύθμισης, αλληματα που προβάλλει και η ΓΣΕΕ. Πρόκειται για αλληματα που το χαρακτηριστικό τους είναι ότι προσαρτώνται να τραβήξουν την προσοχή των εργατών από τις άμεσες διεκδικήσεις τους και να τη στρέψουν σε κάποιες "μακρόθεσμες" μεταρρυθμίσεις που δυνάμωσαν τόρολο της ΓΣΕΕ. Στην ουσία ΓΣΕΕ και ΣΑΔΕΟ προτείνουν στους εργατές να στήνουν τις ελπίδες τους για αύξησης στο στραγγιγμένο τραπέζι της τριμερούς συνεργασίας που κυβέρνηση, ΓΣΕΕ και εργοδότης θα συζητήσουν, ενώ είναι "πραγματικός" τιμάρθμος, τ' είναι "δίκαια" φορολογική απαλλαγή κλπ.

Με την ίδια γραφειοκρατική αντιστάση αντιμετωπίζεται το θέμα των

ΣΑΔΕΟ: ΕΝΑ ΒΗΜΑ ΜΠΡΟΣ- ΠΟΔΑ ΒΗΜΑΤΑ ΠΙΣΩ;

συνδικαλιστικών ελευθεριών που διακινείται από την κυβέρνηση, δεν είναι καμιά διαδικασία συζήτησης μεσοστή βόση των συνδικαλιστικών οργανώσεων που συμμετέχουν στις ΣΑΔΕΟ γύρω από τα αλληματα και τους στόχους της κίνησης, το πρόγραμμα των κινητοποιήσεων κλπ. Το κακό, όμως, δε σταματά εδώ. Στη συνέντευξη τύπου της 21 Σεπτεμβρίου τονίστηκε με έμφαση ότι οι πρωτοβουλίες οργανώσεων που συμμετέχουν στις ΣΑΔΕΟ κατά τόπους δε μπορούν να κέρσουν καμιά πρωτοβουλία χωρίς προηγούμενη απόφαση των κεντρικών οργάνων (γραμματεία, εκτελεστικό) των ΣΑΔΕΟ. Οι γενικές συνελεύσεις των Σωματείων, οι διοικητικές τους και οι συσκέψεις των αντιπροσώπων τους μετατρέπονται σε απλά εκτελεστικά όργανα των αποφάσεων ενός στενού κύκλου ηγετικών συνδικαλιστικών στελεχών. Είναι φανερό ότι αυτός ο τρόπος λειτουργίας υποθέτει για να μπορούν οι παρατάξεις ΕΣΑΚ-ΑΕΜ-ΠΑΣΚΕ να λύνουν τις διαφορές τους σε κεντρικό επίπεδο, άνετα όλη από το συσχετισμό δυνάμεων μεταξύ τους τοπικά.

Πιέσεις από κάτω - ανοίγματα από πάνω

Η ίδια η δημιουργία των ΣΑΔΕΟ και τα βασικά χαρακτηριστικά της κίνησης τους καθορίστηκαν από τη θέση που παίρνει αυτή τη στιγμή το εργατικό κίνημα.

Είναι κοινό μυστικό ότι η οικονομική κατάσταση προχωράει προς το χειρότερο. Αν τα τελευταία χρόνια ο μεγάλος πληθωρισμός συνοδεύεται από μικρή αύξηση ή στασιμότητα της παραγωγής, φέτος και ο πληθωρισμός διεκλασίδωκε αλλά και η παραγωγή καθυστερεί την κάτω βόλτα. Η οικονομική, ο παραδοσιακός κινήτης της ελληνικής οικονομίας, μπαίνει σε κρίση. Οι εξαγωγές περιορίζονται καθώς και οι ξένες αγορές στενεύουν ή κινούνται με μεγάλη οικονομία, των ΗΠΑ, βούρσκαι κινδύος σε ύφεση. Τα μέτρα της κυβέρνησης για τα έπιτάκια, που ακυρώνουν τα δάνεια, είναι η χαρακτηριστική βολή: βρισκόμαστε μπροστά σε ένα χειμώνα ύφεσης μεγαλύτερης διάρκειας και άνεργιας.

Από δω ξεκινάει ο πρώτος κόπος που δόνησε στη δημιουργία

των ΣΑΔΕΟ. Η ρεφορμιστική συνδικαλιστική αντιπολίτευση δε μπορούσε να μείνει με σταυρωμένα χέρια κεραι μόνον τις αντιδράσεις των εργατών μπροστά στην άκαμπτη χειροτέρευση της οικονομικής κατάστασης. Ηδη ο Αύγουστος έδειξε πόσο εύκολα μπορεί να κλιμακωθεί η σύγκρουση των εργαζόμενων με την κυβέρνηση αν δε κινείται σε μια ελεγχόμενη πορεία. Ηδη η δημιουργία των ΣΑΔΕΟ δίνει την εύληξη στην αντιπολίτευση να προλάβει τις αντιδράσεις των εργατών ενόσωντας κάθε συγκεκριμένη αντίσταση στο χτυπήματα της κυβέρνησης και των απεντιμών σε ένα γενικότερο πλαίσιο που υποσχετεί συνολικές "λύσεις" στο μέλλον. "Αν όμως η άδηση για την εμφάνιση των ΣΑΔΕΟ δόθηκε από τα κάτω, από τις πιέσεις που ήδη γίνονται αόριστες μέσα στην εργατικό χώρο, δε βέβαια χαρακτηριστικό προορισμό από ένα δεύτερο παράγοντα: από τα ανοίγματα της ΓΣΕΕ και της ΕΣΑΚ να διευρύνουν τις συνεργασίες τους με τους "έντιμο-κρατισμούς" εργατοπατέρες.

Η χειροτέρευση της οικονομικής κατάστασης και ο φόβος για τις αν-

τιδράσεις των εργατών έχει ενεργοποιήσει και τους εργατοπατέρες της ΓΣΕΕ. Ηδη πριν από το καλοκαίρι η ΓΣΕΕ, έχοντας εξασφαλίσει την πρωτοβουλία των κινήσεων απέναντι στη συνδικαλιστική αντιπολίτευση με το "Εκπαικτό Συνέδριο" της Καλαμάτας, άφησε ανοιχτή την πόρτα για δεύτερη συνεργασία από πλαίσια του "Εξευρωπαϊσμού" της (εφαρμογή νέου καταστατικού κλπ).

Μέσα στο καλοκαίρι αυτή η διαδικασία επεταχύνθηκε. Έτσι βλέπουμε τη ΓΣΕΕ να παρουσιάζεται σε συμπαραστάτη της ΟΤΟΕ στη διάρκεια της άπεργίας των τρακερτουαλλήλων, ακόμα και σε συμπαραστάτη του εργατοστασιακού σωματείου τον αγώνα του δήμου της ΠΙΤΣΟΣ. Παράλληλα η ΓΣΕΕ προχωράει στη διοργάνωση περιφερειακών συνδιασκέψεων, όπου συμμετέχουν οι διοικήσεις των εργατικών κέντρων μες περιουσιακά της διοίκησης της ΓΣΕΕ, με θέματα όπως τιμάρθμου, αναπροσαρμογή, φορολογική μεταρρύθμιση, ασφαλιστικά προβλήματα. Πρόκειται οβσιωστικά για άνοστα διαλόγους ανάμεσα στους χουντοκυβερνητικούς εργατοπατέρες και τις παρατάξεις της συνδικαλιστικής αντιπολίτευσης (που δεν έχουν

Από τη συνέντευξη Τύπου των ΣΑΔΕΟ.

πια θέσεις στη διοίκηση της ΓΣΕΕ, αλλά έχουν σε πολλά εργατικά κέντρα) "Ηδη έχουν γίνει τρεις τέτοιες συνδιασκέψεις στο Κιάτο (για το ΕΚΑ Πελοποννήσου), στις Σέρρες (Μακεδονίας Θράκης) και στη Λαμία (Στερεάς)". Επίσης έχουν αξιοποιηθεί και οι διευθυντές έπαρτες με την ανταλλαγή έπιτάκιων με τα Τεχνολογικά κέντρα κατά και τη συμμετοχή της ΓΣΕΕ στο συνέδριο της Ισπανικής σοσιαλιστικής ομοσπονδίας (UGT).

Μετά από όλα αυτά δεν είναι παράλογο που οι ΣΑΔΕΟ είναι η πιο δεξιά από όλες τις συντονιστικές κινήσεις που έχουν γίνει μέχρι σήμερα, η πιο στενά συνεργαζόμενη με τη ΓΣΕΕ, η πιο ταυτισμένη με τα αλληματα και την τακτική της. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι η ΓΣΕΕ που είχε αντιδράσει βάζοντας μπροστά το μηχανισμό των εκβιασμών (κλήση σε άπολογία, άπειλες διαγραφές) - κέναντι σε μικρότερες συντονιστικές κινήσεις, δεν έχει συγκροτήσει ούτε φραστικά με τις ΣΑΔΕΟ. Είναι δείγμα και αυτό της επιτυχίας του κρατικού συνδικαλισμού στη προσπάθειά του να επιβάλει στη ρεφορμιστική αντιπολίτευση τα όρια μέσα στα οποία είναι άνεκτες οι πρωτοβουλίες της.

Εξωτερικές αντιθέσεις

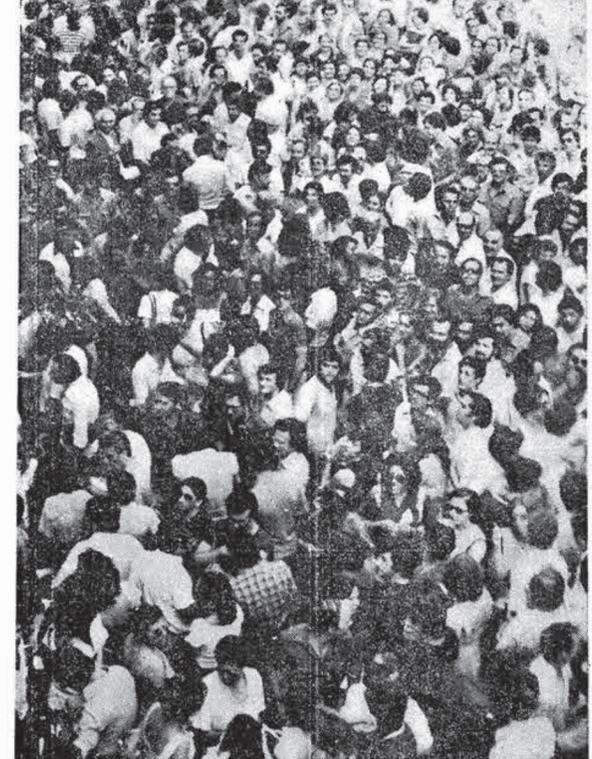
Ένας τρίτος παράγοντας που επηρεάζει το χαρακτήρα των ΣΑΔΕΟ, είναι οι σχέσεις ανάμεσα στις τρεις συνδικαλιστικές παρατάξεις ΕΣΑΚ, ΑΕΜ, ΠΑΣΚΕ. Στις αρχές του καλοκαιριού πρώτα το ΑΕΜ και στη συνέχεια η ΠΑΣΚΕ είχαν άναστήσει το αίτημα για "έντιμο συνέδριο" των ομοσπονδιών εργατικών κέντρων και της ΓΣΕΕ σε συνδιασμό με τη πρόταση προς τη ΓΣΕΕ να καταγγείλει τις συλλογικές συμβάσεις και να ζητήσει συμπληρωματική αύξηση 10% για το '79. Ήταν μια κίνηση άνασκήρισης στα ανοίγματα της ΓΣΕΕ που όμως δεν έγινε δεκτή από την ΕΣΑΚ με τη συλλογιστική ότι η άκομμόωση της ΓΣΕΕ δε είναι η καλύτερη λύση. Η ΕΣΑΚ-Ε δύνανται να περάσει περισσότερες κινήσεις κριν άνασκήριση (άρραρο συνδικαλιστή στο Ρεσοκόστη). Η ΕΣΑΚ-Ε δύνανται να περάσει περισσότερες κινήσεις κριν άνασκήριση (άρραρο συνδικαλιστή στο Ρεσοκόστη). Η ΕΣΑΚ-Ε δύνανται να περάσει περισσότερες κινήσεις κριν άνασκήριση (άρραρο συνδικαλιστή στο Ρεσοκόστη).

πρωτοβουλίας - των ΣΑΔΕΟ. Η πρωτοβουλία για τη δημιουργία των ΣΑΔΕΟ ξεκίνησε από το χώρο της Κοινής Απελτίας. Αυτό δεν αποτελεί μόνο στη μεγαλύτερη έπιρροή της ΠΑΣΚΕ και του ΑΕΜ, ο αυτό το χώρο. Αφίεται και στο γεγονός ότι τόσο οι πιέσεις από τα κάτω όσο και οι γέφυρες με τη ΓΣΕΕ είναι πιο άνοστα στην Κοινή Απελτία.

Η έδρωση της κυβέρνησης για να περιορίσει τα έλλειμματα των δημοσίων έπιχειρήσεων έχει σημάξει την πιο σκληρή λιτότητα για τους εργαζόμενους της Κοινής Απελτίας. Μεσα στον τελευταίο χρόνο έχουν ξεκινήσει άπεργίες (τους όποιες έπαυσε με τον ένα ή τον άλλο τρόπο η κυβέρνηση), του ΟΤΕ, των ΕΛΑΤΑ, της ΔΕΗ και της ΕΑΣ, δηλαδή σχεδόν όλης της κοινής Απελτίας. Παράλληλα, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις στις έπιχειρήσεις της κοινής Απελτίας έχουν μακρόχρονη παράδοση σε φτώχεια συνδικαλιστών με αντιλήψεις τεχνικιστικές-όπερατικές. Ο ύπερβολικός ρόλος των έπισημονικών και τεχνικών στελεχών μέσα σ αυτές τις οργανώσεις (που προτιμούν και διευθυντικές βρισκονται έπιρροή των εργατών), σε συνδιασμό με την έλλογία ότι δουλεύουν για κρατικές "κομψοτέλειες" έπιχειρήσεις (που κρέπαι να προκόβουν για το καλό του συνόλου) έυνούν την άναδέυση συνδικαλιστών που συσπύονται και είναι ο πρώτος στόχος για ένα "έκσυγχρονιστικό" άνοιγμα της ΓΣΕΕ Ταυτόχρονα οι συνδικαλιστές της Κοινής Απελτίας είναι οι πιο σημαντικοί σύμμαχοι που διαθέτουν οι ρεφορμιστικές παρατάξεις στην προσπάθειά τους να άκομμόωση κίνησης με την ΓΣΕΕ. Όλοι αυτοί οι παράγοντες συντελούν ώστε οι έπιρροές των συνδικαλιστικών οργανώσεων της Κοινής Απελτίας να παίρουν σημαντικό ρόλο στις ΣΑΔΕΟ και να άποτελουν το συνδικαλιστικό κρικό αλλά και τον άναστητή της συνεργασίας ΕΣΑΚ ΑΕΜ-ΠΑΣΚΕ.

Προοπτικές

Από την έκταση που έχει πάρει η κίνηση τους, από το πρόγραμμά που προβάλλουν και από τις πολιτικές δυνάμεις που τις ελέγχουν οι ΣΑΔΕΟ οφθαδίζονται να παίξουν σημαντικό ρόλο μέσα στο εργατικό κίνημα στην κρίσιμη περίοδο που έρχεται, μετατρέποντας τις προσπάθειες τους για άνοστα από άνοστα στην ΠΑΣΚΕ και την κιν-

βόρηση. Το άνοστα το πετύχουν ή δε χι έξαρτάται από την έπιρροή που άποτελουν οι άδύνατες αντιδράσεις μέσα στην εργατική τάξη μπροστά στην ύφεση αλλά και από την στάση των πρωταρχών άγωνιστών του εργατικού χώρου.

Θά ήταν άλοος για τις οργανώσεις και τους άγωνιστές της Έκανα στατικής Άριστερας να υποτιμήσουν τις ΣΑΔΕΟ σαν άλλη μια συντονιστική έπιτροπή που είναι τόσο συμβιβαστική, τόσο γραφειοκρατική και τόσο άνοστα από τις διαμάχες ΠΑΣΚΕ - ΚΚΕ ώστε δεν θά κινάει κανένα σημαντικό ρόλο. "Αντίθετα", είναι πιθανόν ότι στις συνδικαλιστικές άκρες άκρη και οι άνοστα κινήσεις και χωρίς συγκεκριμένα αλληματα κινητοποιήσεις των ΣΑΔΕΟ άχουν μια μαζικότητα και μαχητικότητα πολύ πιο έπισημη από τις μέχρι σήμερα σπυμένες γραφειοκρατικές έπιπλώσεις. Ηδη υπάρχει το παράδειγμα της τελευταίας άθερης άπεργίας των ομοσπονδιών.

Εκτιμώντας από τις κινητοποιήσεις που ήδη άχουν άνακοινώσει οι ΣΑΔΕΟ (συγκέντρωση στις 25 και 24 ώρη στις 28 Σεπτεμβρίου) κρέπαι οι άγωνιστές έργατες σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε σωματείο και μέσα στις συγκεντρώσεις να βάλουν άναστά ζητήματα που έκαθαρίζουν την διαφορά άνάμεσα σε μια πραγματική μαχητική άπάντηση των εργατών και στις μανοβίλες των ρεφορμιστών με την ΓΣΕΕ.

* Πρώτα άνα όλα το ζήτημα της συγκεντροποίησης των αλλημάτων. Είναι άπαράλογο αυτή την στιγμή να καταβαίνουν σωματεία σε άπεργία χωρίς να άχουν προετοιμάσει την άύξηση που ζητούν τώρα άμεσως. Το θέμα δεν είναι τόσο να άποτελίσουν μια κοινή άύξηση για όλη την εργατική τάξη (άύξηση 200 άρχ. στο καθαρό μεροκάματο 5.000 άρχ. στους καθαρούς μεροκάματος) όσο το να ξεκινήσει σε κάθε χώρο ή διεκδίκηση αυτής της άύξησης με κοινό στόχο των κεντρικών κινητοποιήσεων το σκάσιμο του τιμάρθμου που έπεβαλε η κυβέρνηση.

Το έδιο έσχυει για το ζήτημα του άρραρου σε περίοδο που άνεβαίνει η άνεργία οι γενικές διακηρύξεις για το 40% δεν άσώνουν την κατάσταση. Είναι μάλιστα κωμικό

μα για χώρους όπως η ΔΕΗ που το καλοκαίρι διεκδίκουσε 35% άνοστα οι ομοσπονδίες που άχουν κατακτήσει το 70%. Μόνο το ξεκίνημα της κίνησης για το 35% από αυτό τα πιο προχωρημένα κομμάτια του εργατικού κινήματος μπορεί να άνοσταίσει τον άρραρο ώστε να γενικευτεί αυτό το αίτημα και να άνοσταίσει ένα ουσιαστικό μέτωπο κίνησης ενάντια στην άνεργία.

Γενικά σε κάθε χώρο κρέπαι μπροστά το άμεσα αλληματοσέ σχέση με τα κινήματα που άναμεταίσει άντι να άθωβαν στο άνοστα κέντρων γενικών διεκδικήσεων της εργατικής τάξης.

* Το ζήτημα του προγράμματος - σμού των κινητοποιήσεων. Η τακτική του προετοιμασμού των κινητοποιήσεων (άπεργίες, συγκεντρώσεις) με κρικό τις κινήσεις της ΓΣΕΕ (άν δε κάνει διάβημα στην κυβέρνηση, άνοστα συνδικαλιστικές συλλογικές συμβάσεις κλπ) έχει σαν άποτέλεσμα να μην άποτελίσουν ποτέ συγκεκριμένα προοτιμήματα της κυβέρνησης, να χάνουν την συνέχεια και την όρη της άγωνιστικής έπίθεσης του κόμμου. Είναι τακτική έπιπλώσεων, άνοστα σημασία αυτό το ζήτημα, άφο άπεται οι κινητοποιήσεις άρχίζουν με ένα άνα 24ωρη άπεργία άντι να τελειώνουν δεως έγινε την 1 Μάρτη '78.

* Το ζήτημα της δημοκρατίας στα σωματεία. Άέναντι στην τακτική των έπιπλώσεων των Συνελεύσεων με μόνο θέμα την έξουσιοδότηση της άνοστα βάσει του 330, κρέπαι να άνοσταίσει μια κοινή άύξηση για όλη την εργατική τάξη (άύξηση 200 άρχ. στο καθαρό μεροκάματο 5.000 άρχ. στους καθαρούς μεροκάματος) όσο το να ξεκινήσει σε κάθε χώρο ή διεκδίκηση αυτής της άύξησης με κοινό στόχο των κεντρικών κινητοποιήσεων το σκάσιμο του τιμάρθμου που έπεβαλε η κυβέρνηση.

Το έδιο έσχυει για το ζήτημα του άρραρου σε περίοδο που άνεβαίνει η άνεργία οι γενικές διακηρύξεις για το 40% δεν άσώνουν την κατάσταση. Είναι μάλιστα κωμικό

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑ

ΕΠΗΜΕΡΙΑ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

Η φιλολογία γύρω από τη σκληρή πάλη του εθνάρχη Καραμανλή με τους υπεριαλιστές που τόν "κιάζου να υποχωρήσει στα "έθνικά θέματα" έχει γίνει η αγαπημένη μέθοδος των κομμάτων και του τύπου όταν θέλουν να "αποθεριάνουν" το πολιτικό κλίμα σε περιόδους όπου η αγανάκτηση του κόσμου με την πολιτική της κυβέρνησης αποκτάει έκρηκτικές προοπτικές. Έτσι κι αυτή τη φορά μετά τα οικονομικά μέτρα της κυβέρνησης, την αλλαγή άνοδο της ακρίβειας και του πληθωρισμού, τις πρώτες κινητοποιήσεις των εργαζόμενων και την καθαρά έκφραση γενικής δυσφορία και αγανάκτηση, ξανάρχισε το τροπάρ της "άντιστάσης" του Καραμανλή στους υπεριαλιστές. Έντυ κωσική είναι αυτή τη φορά η συμμετοχή της υποτιθέμενης "σκληρής αντικαραμανλικής" αντιπολίτευσης. Μαζί με τους αρχιτέκτονες της "έθνικής ενότητας", την ΕΔΑ και το ΚΚΕσ, το ΠΑΣΟΚ και το ΚΚΕ δήλωσαν την υποστήριξη τους στον Καραμανλή όσο αντιτίθεται στις αμερικανικές πιέσεις. Αυτή η δήλωση, που αν της αφαιρέσει κανείς τη γαρνιτούρα μέτην όποια σερβύρεται δηλώνει την απόφαση του ΠΑΣΟΚ και του ΚΚΕ να μη συγκρουστούν με τη "ολική πολιτική διαχείριση των καπιταλιστικών συμφερόντων από τον Καραμανλή και έξω (που πάμε καλά) αλλά και μέσα (που δεν πάμε καθόλου καλά)", δείχνει πολύ καθαρά τα όρια των αντικυβερνητικών διακηρύξεων των δύο κομμάτων. Η Εθνική όμοφυχία ξαναεμφανίζεται με συνταύρους όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Το κύριο άλλοθι για την πραγματοποίηση αυτής της πολιτικής είναι το ταξίδι του Καραμανλή στη Μόσχα, η περίφημη διακήρυξη "πολυδιάστατης εξωτερικής πολιτικής" της κυβέρνησης.

ΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ

Η προκατανδιστές της "έθνικής ενότητας" παρουσιάζουν το ταξίδι του Καραμανλή στη Μόσχα και το γενικότερο "άνοιγμα στην Ανατολή" ούτε λίγο ούτε πολύ σά σπασίμο της ελληνικής κυβέρνησης απότη προσύληση στη Δύση, σαν απόδειξη άντιυπεριαλιστικών διαθέσεων. Αυτό που κρύβει αυτή η φιλολογία είναι ότι από χρόνια τώρα είναι πολιτική των δυτικών χωρών το άνοιγματε ραστέων οικονομικών σχέσεων με το ανατολικό μπλόκ και σά συνέχεια ή αλλαγή των πολιτικών σχέσεων ανάμεσα σ' αυτές τις χώρες και τους σοβιετικούς. Σ' αυτή την πολιτική του "άνοιγματος στην ανατολή" προτοστάτησαν χώρες σαν τη δύτική Γερμανία που μόνο για σοσιαλιστές η αντίνατοϊκής ή αντιαμερικάνικες διαθέσεις δέ μπορούν να κατηγορηθούν. Σ' αυτά ακριβώς τα πλαίσια το ταξίδι του Καραμανλή στη Μόσχα σά συνέχεια της ως τα τώρα βαλκανικής πολιτικής της κυβέρνησης, έχει να κάνει περισσότερο με την εξασφάλιση καινούργιων πεδίων εξόρυξης για τους Έλληνες καπιταλιστές και με τους ανταγωνισμούς τους με την τουρκική άστική τάξη παρά με κάποια υποτιθέμενη σύγκρουσή τους με τους δυτικούς.

Με την ανάπτυξη του μονοπωλίου κεφάλαιου στην Ελλάδα δημιουργήθηκε για τους Έλληνες καπιταλιστές η ανάγκη να βγούν απτά σύνορά τους, να συμμετέχουν σε επενδύσεις διεθνούς επιπέδου. Σ' αυτή τους τη προσπάθεια ο πλησιέστερος φυσικός χώρος είναι η Μ. Ανατολή και τα Βαλκάνια, όπου το ελληνικό κεφάλαιο έχει ήδη η φιλοδοξεί να αναπτύξει, από μόνο του εϊτε σαν έταχρος άλλων δυνατότερων καπιταλιστών, εξαγωγές και επενδύσεις. Αύτος είναι ο ένας λόγος για την ανάπτυξη της ελληνοαραβικής "φιλικίας" και για το άνοιγμα στα Βαλκάνια που βέβαια προϋποθέτει και κά

ΜΟΣΧΑ: ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ ΣΤΑΙΘΜΟΣ ΣΤΗΝ "ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ"

ποιες αλλαγές στις σχέσεις με την σοβιετική Ένωση.

Ταυτόχρονα, με τις εξελίξεις στη Μ. Ανατολή, με την έκρηξη της Πέρσινης επανάστασης, την αστάθεια του καθεστώτος Σαντάτ, την πολιτική και οικονομική κρίση στην Τουρκία, και τις αδυναμίες του Ισραήλ να λειτουργήσει σαν ο μοναδικός χωροφύλακας της περιοχής, οι φιλοδοξίες των Έλλήνων καπιταλιστών σε σχέση με το ρόλο τους στην περιοχή ανεβαίνουν. Με βασικό ανταγωνιστή την τουρκική άστική τάξη επιδιώκουν να ανακηρυχθούν στο βασικό καθεστώς - υπερασπιστή των συμφερόντων της δυτικής υπεριαλιστικής άλυσιδας στην περιοχή.

Σ' αυτό το πλαίσιο εντάσσεται και η προσπάθεια της κυβερνητικής πολιτικής να κλείσει το ζήτημα της επανένταξης στο στρατιωτικό ΝΑΤΟ, με περισσότερα πλεονεκτήματα για την ελληνική πλευρά, απ' όσα προβλέπει το σχέδιο Χεγκ. Πιο συγκεκριμένα η κυβέρνηση αυτή για τις ρυθμίσεις του σχεδίου Χεγκ ζητάει έπιχειρησιακό έλεγχο του Αιγαίου από τις ελληνικές δυνάμεις στα πλαίσια του ΝΑΤΟ και την ανάπτυξη της πολεμικής βιομηχανίας. Αίτημα που δέ μπορεί βέβαια να χαρακτηριστεί αντινατοϊκό ενώ ταυτόχρονα στους Έλληνες καπιταλιστές και στρατοκράτες εξασφαλίζει τις επενδύσεις για τορπιλάκατους και αντιτορπιλι

κά μαζί με τους γάλλους στα ελληνικά ναυπηγεία, εργοστάσιο άρμάτων μάχης μαζί με τους Άγγλους, και συμφωνία με τους Αμερικάνους για άνταλλακτικά άεροπλάνα. Ένας χειρισμός που αν πετύχει θά εξασφαλίσει τεράστια κέρδη για τους καπιταλιστές αλλά για τους εργάτες θά σημαίνει πιο σκληρή στρατιωτική θητεία και σκληρότερη λιτότητα λόγω πολεμικών δαπανών, για να εξασφαλιστεί το ελληνικό μερίδιο στις επενδύσεις.

Σ' αυτή την προσπάθεια δίπλα στα "άτοψ" της πολιτικής σταθερότητας, της καλύτερης οικονομικής κατάσταση, από τους ανταγωνιστές της γεωγραφικής θέσης, ο Καραμανλής προσπαθεί να προσθέσει και τη ρύθμιση των σχέσεων με τους ανατολικούς, πράγμα που καθόλου δέν έρχεται σε αντίθεση με τους συνολικούς νατοϊκούς προσανατολισμούς. Μία προσπάθεια εξασφάλισης της καλύτερης δυνατής θέσης για τους Έλληνες καπιταλιστές μέσα στη δυτική υπεριαλιστική άλυσιδα που με τον πιο χυδαίο τρόπο μεταμφιέζεται σε άντιυπεριαλιστική έκρηξη.

Παράλληλα από τη σοβιετική πλευρά το άνοιγμα των σχέσεων με τους Έλληνες καπιταλιστές είναι ένας στόχος παλιώτερος. Το σημερινό ταξίδι του Καραμανλή στη Μόσχα είναι το τελικό στάδιο ρυθμίσεων και επαφών που άρχισαν οι σοβιετικοί με τη χούντα. Από καιρό τώρα οι Σο

βιετικοί πέρα από τις σχέσεις τους με τα ΚΚ των διαφόρων χωρών έπιδεώκουν την άμηση και κατ' εϋθεϊαν συναλλαγή με τους καπιταλιστές και τις κυβερνήσεις των διαφόρων χωρών. Ίδιαίτερα στη ρευστή περιοχή της Μ. Ανατολής το άνοιγμα των σχέσεων της ρώσικης κρατικής άστικής τάξης με τους Έλληνες συναδέλφους τους είναι ένα πολιτικό προχώρημα που, όσο περιορισμένη σημασία και αν έχει, μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την υπεράσπιση και την προοπτική ανάπτυξης της σοβιετικής έπιρροής στον ανταγωνισμό με τους δυτικούς.

"Όσο για τα "εϋεργετήματα" που θά προκρίβουν απ' τις συμφωνίες οι μόνοι που δέν θά κερδίσουν θά είναι η εργατική τάξη. Με την ύπογραφή της συμφωνίας για το έργο στάσιο άλουμίνιας, την έπισκευή των ρώσικων πλοίων στα ελληνικά ναυπηγεία, και τη μεταφορά φορτίων από ρώσικα λιμάνια με ελληνικά πλοία, οι Έλληνες καπιταλιστές και η ρώσικη κρατική άστική τάξη κολύπουν κάποια άμβρα συμφέροντα για τους Έλληνες όμως και τους ρώσους εργάτες αυτά τα "εϋεργετήματα" δέν είναι τίποτε άλλο παρά τό να βρουν κάποιες δουλειές. Η παλιά γνωστή "εϋεργεσία" του καπιταλισμού που δίνει "δουλειά και ψωμί".

Έτσι συνολικά το ταξίδι στη Μόσχα, αλλά και το γενικότερο άνοιγμα είναι ένας πολιτικός έλιγγμος της κυβέρνησης με στόχους την οικονομική πολιτική και διπλωματική ένύσχυση και σταθεροποίηση των δυνατοτήτων των Έλλήνων καπιταλιστών στην περιοχή. Από μία τέτοια πολιτική, φτιασιδωμένη με τους μύθους της "άντιαμερικάνικης στροφής" της "εργεσιακής ανεξαρτησίας" ή της "φιλικίας των λαών" το εργατικό και λαϊκό μας κίνημα δέν έχει τίποτα να κερδίσει. Πολύ παραπάνω δέν έχανένα λόγο να βάσει φρένο στους άγώνες του για να την υποστηρίξει

ΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΚΑΙ Η "ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ"

Μέσα στο σημερινό όξυμένο πολιτικό κλίμα, το ταξίδι στη Μόσχα, το σχέδιο Χεγκ και η υπόθεση... "Νεώριον Σύρον" έγιναν τα βασικά ζητήματα "μεγάλης πολιτικής" γύρω από τα όποια τα κόμματα ξαναπλάκουν την εθνική ενότητα προσπαθώντας να καμψάρουν τα πνεύματα.

Το ΠΑΣΟΚ υποστηρίζοντας έτσι κι άλλους τη στρατηγική ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού με "δυναμικά" άνοιγματα στις χώρες του "τρύτου κόσμου" και του "σοσιαλιστικού" στρατοπέδου έπικροτεί τους γενικούς στόχους του Καραμανλικού άνοιγματος. Με τη δήλωση του Α. Παπανδρέου το άνοιγμα χαρακτηρίστηκε αντίσταση στους υπεριαλιστές και ξεκαθαρίζεται ότι σε τέτοιες ενέργειες η κυβέρνηση θάχει την άμεριστη συμπαράσταση του ΠΑΣΟΚ.

"Όσο για το ΚΚΕ, από τη στιγμή που η σχέση του με την ΕΣΣΔ τό κάνει να υποστηρίξει το καθεστώς του Βιντέλα λόγω των άνοιγμάτων του, δέν υπήρχε πρόβλημα για την υποστήριξη στις σχετικές πρωτοβουλίες του Καραμανλή. Η δήλωση της ΚΕ του ΚΚΕ που καλεϊ την κυβέρνηση να δώσει πιο ουσιαστικό περιεχόμενο στην "πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική" και δηλώνει την "άμεριστη συμπαράσταση του ΚΚΕ" είναι ένα υπόδειγμα ταξικής πολιτικής ανάμεσα στο "κόμμα των εργατών" και την κυβέρνηση των μονοπωλίων.

Μαύτο τον τρόπο, όλες οι πτέρυγες της Βουλής συσπειρώνονται γύρω από τον εθνάρχη. Η έπιστροφή των τραπεζιτικών κοληώτερων, ή άπεργία της ΠΙΤΣΟΣ σ μερα, οι πολιτικοί κρατούμενοι κ τρομοκρατία χάνονται κάτω απ' την εικόνα του Καραμανλή με τον Μπερζινεφ στο ίδιο τραπέζι.

Και αυτό είναι που δέ πρέπει να τους αφήσουμε να πετύχουν.

